

Сливенъ насмалко щѣлъ да бжде срутенъ и изкланъ. Първа негова жертва става селото *Бояджикъ*, — вториятъ български *Батакъ*. Въпросното село, ако и близко до Сливенъ, е било тихъ и работенъ кжтъ Начало на сѣчъта тамъ лежи въ умишлени подозрѣния и прѣдизвикателства. Малко прѣди това селенитѣ били изложени на голѣми насилия отъ страна на върлюющитѣ между Сливенъ и Ямболъ башибозуци. Слѣдъ като отказали да приематъ въ селото си ямболския каймакаминъ Ахмедъ-ага, защото, въпрѣки молбитѣ имъ, поощрявалъ золумитѣ на башибозуцитѣ, тѣ ставатъ жертва на самия *Шевкетъ-паша*, който тогава билъ изпратенъ да „омиротворява“ населението. *Шевкетъ* е билъ отгледанъ въ Бояджикъ, но ималъ да си отмъщава на селенитѣ му за нѣкои стари истории.¹⁾ *Шевкетъ паша* начело на 20,000 сганъ, се отправя срѣщу Бояджикъ ужъ да търси комити. Невиннитѣ селяни, начело на една депутация, излизатъ вънъ отъ селото и го посрѣщатъ като гостъ съ хлѣбъ и соль (Вжъ *Златаровъ*, Жалко историческо събитие, стр. 25), и се канѣли да му се оплачатъ отъ золумитѣ на башибозуцитѣ. *Шевкетъ* освѣнъ че не ги изслушалъ, но съ псувни имъ извиква да се отдрѣпнатъ въ селото и се приготвятъ за бой. „Вие сте цѣли комити, извиква той, хайде изкарайте си войската и ще се биемъ“. Заобиколено отъ 20,000 души, цѣлото село било изгорено и посѣчено. Първиятъ знакъ за това „сражение“ билъ даденъ съ топове, които бомбардирани трѣненитѣ плетища и сламенитѣ покриви. Този донкихотски подвигъ на *Шевкета* направа потресающе впечатле-

санъ бей, почнали да грабятъ отъ гражданитѣ пари и скжпоцѣнности. Въ тоя пладнешки хайдутлукъ се отличилъ даже единъ офицеръ на име Изетъ ага. Всичко това се продължавало до 16-и май, когато *Шевкетъ* забива за Бояджикъ. Ср. рапорта на Скайлеръ до Х. Мейнердъ, op. cit. : 3.

¹⁾ с. Бояджикъ брояло 260 кжщи съ 100 души — все българи. Тукъ се намиралъ и чифлика на султанъ Х. Еминъ. На 11-и май, когато селенитѣ празнува и, султана на Калфакюю, заедно съ черкези, напада Бояджикъ за грабежъ и изнасилване. Това траело цѣлъ день. На излизане отъ тамъ султана ги заплашилъ за случай, ако го обадятъ за станалото. Селенитѣ се въоржжили, за да се пазятъ отъ повторни золуми и на утринъта убиватъ единъ черкезинъ въ момента на едно изнасилване. По тоя случай било доложено, че въ Бояджикъ селенитѣ възстанали. Вжъ Димитровъ 509. Клането станало на 17 май, 1876 г. *Шевкетъ* е билъ повиканъ телеграфически отъ Ямболския каймакаминъ да замине за Бояджикъ. Вечеръта на 16-и май той напусналъ Сливенъ. Скайлеръ твърди, че *Шевкетъ* е родомъ отъ Бояджикъ. Между убититѣ имало двама свещенници, а черквата била срутена. Въ грабежа взелъ участие и Ямболскиятъ каймакаминъ. Часть отъ главитѣ на жертвитѣ сж били занесени въ Ямболъ отъ офицера Х. Мюлязимъ, който ги сложилъ прѣдъ кжщата на прѣбиваващия по това врѣме тамъ Бургаски италиянски консулъ. Скайлеръ е посѣтилъ селото на 31-и юлий заедно съ князь Церетелевъ.